

Sygn. akt VII U 1705/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Ewa Downar-Zapolska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Wronkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 kwietnia 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia złożenia wniosku do dnia 31 marca 2014r. i ustala, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

Sygn. akt VII 1705/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej M. P. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W decyzji odmownej pozwany organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona nie spełnia warunków do renty z tytułu niezdolności do pracy, tj. niezdolność do pracy nie powstała u ubezpieczonej w czasie ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od dnia ustania ubezpieczenia.

Odwołaniem z dnia 16 maja 2013 r. ubezpieczona wniosła o przyznanie jej renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 lipca 2013 r. pozwany organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, a także wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona M. P., urodzona (...) dnia 25 stycznia 2013 r. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o przyznanie jej renty z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z 7 marca 2013 r. pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2013 r. pozwany organ rentowy przywrócił ubezpieczonej termin na wniesienie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 15 lutego 2013 r. w sprawie świadczenia rentowego.

19 kwietnia 2013 r. komisja lekarska ZUS wydała orzeczenie, w którym ustalono, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od dnia wplynięcia wniosku (tj. od dnia 25 stycznia 2013 r.) do 31 marca 2014 r. Zgodnie z orzeczeniem u ubezpieczonej stwierdzono ograniczenie ruchomości: nadgarstkową, stawową oraz prawego kolana. Na podstawie ww. orzeczenia została wydana zaskarżona przez ubezpieczoną decyzja. W decyzji wskazano, iż ubezpieczona nie spełnia wymogu powstania niezdolności do pracy w czasie ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

dowód: odwołanie, k. 1/ akta ZUS w aktach sprawy, k. 1 – 42/ dokumentacja orzeczniczo – lekarska TOM II

Od zaskarżonej decyzji ubezpieczona 16 maja 2013 wniosła odwołanie do Sądu domagając się przyznania jej renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, pozwany organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona udowodniła łącznie 26 lat, 8 miesięcy i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Pozwany wskazał, iż wnioskodawczyni spełniła wymóg wynikający z treści art. 58 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zwana dalej ustawą o FUS) dotyczący posiadania 5 letniego okresu składkowego i nieskładkowego w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy lub przed złożeniem wniosku.

dowód: odpowiedź na odwołanie, k. 3 – 4.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013 r. Sąd na podstawie art. 279, 284 i 292 kpc dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej reumatolog – W. D. na okoliczność ustalenia i uzasadnienia w oparciu o badanie przedmiotowe i wpisy w dokumentacji lekarskiej jak najwcześniejszej daty powstania ustalonego stopnia niezdolności do pracy.

dowód: postanowienie z dnia 22 sierpnia 2013 r. k. 10.

Dnia 31 października 2013 r. biegła reumatolog przeprowadziła oględziny sądowo – lekarskie ubezpieczonej. Biegła rozpoznała u ubezpieczonej reumatoidalne zapalenie stawów okres IV.funkcja III/IV. Biegła w opinii wskazała, iż po zapoznaniu się z aktami sprawy, a także po dokonaniu oględzin u ubezpieczonej występuje częściowa niezdolność do pracy od dnia 11 października 2011 r. Od tej daty zostało włączone leczenie podstawowe RZS.

dowód: opinia biegłej, k. 17 – 18.

29 listopada 2013 r. pozwany organ rentowy wniósł zarzuty wobec opinii biegłej. W piśmie procesowym pozwany powołał się na opinię przewodniczącego komisji lekarskich ZUS z dnia 28.11.2013 r. W opinii wskazano, iż u ubezpieczonej niezdolność do pracy wystąpiła od dnia 31 stycznia 2013 r., a rozpoczęcie przez nią leczenia podstawowego i diagnostyki przed tą datą nie jest równoznaczne z długotrwałą niezdolności do pracy.

dowód: pismo procesowe pozwanego wraz z opinią przewodniczącego komisji lekarskich ZUS k. 30 – 31.

Swoje ustalenia w niniejszej sprawie Sąd oparł na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności na podstawie dokumentów załączonych do akt ubezpieczeniowych oraz dokumentacji medycznej ubezpieczonej, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd nie znalazł również z urzędu podstaw do zakwestionowania rzetelności i autentyczności przedstawionych dokumentów.

Podstawę ustaleń faktycznych Sądu stanowiła również opinia biegłej sądowej. Sąd w całości dał wiarę ww. opinii biegłej z uwagi na to, iż zostały one sporządzone w oparciu o dokonanie wszechstronnej analizy materiału dowodowego, po wykonaniu stosowych oględzin sądowo-lekarskich i z uwzględnieniem wyników badań.

Sąd zważył co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu artykułu art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12 albo nie później niż w okresie 18 miesięcy od jego ustania.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu była data powstania u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a tym samym, czy niezdolność do pracy powstała w okresie 18 miesięcy od ustania okresu jej ubezpieczenia.

Tym samym zasadnym było ustalenie czy ubezpieczona jest niezdolny do pracy, a jeżeli tak to, kiedy ta niezdolność powstała. Nie budziło przy tym wątpliwości w sprawie, że ubezpieczona cierpi na określone schorzenia, jednakże to nie fakt występowania schorzeń, a jedynie stopień ich zaawansowania, może powodować niezdolność do pracy. Należy wskazać przy tym, iż subiektywna ocena stanu zdrowia ubezpieczonej i jej przekonanie, że jest niezdolny do pracy nie może zastąpić oceny dokonanej przez biegłych sądowych – specjalistów, którzy w przekonujący sposób uzasadnili swoje stanowisko (vide: wyrok SN z dnia 22 stycznia 1998r. II UKN 466/97 OSNAP 1999/1/25).

Rozstrzygająca w niniejszej sprawie była opinia biegłej reumatolog, która stwierdziła, iż ubezpieczona cierpi na reumatoidalne zapalenie stawów. Ponadto stwierdziła ulnaryzację palców obu rąk, upośledzenie funkcji chwytnej, lekki przykurcz stawów biodrowych, ustawienie koślawe kolan, zwłaszcza prawego z ograniczeniem zgięcia i wyprostu, a także znaczną jego deformację. Ponadto biegła stwierdziła, iż prawa stopa ubezpieczonej jest płaskokoślawą z podwichnięciem palucha na koślawość, podwichnięcie grzbietowe palców stopy prawej. Tym samym u ubezpieczonej biegła stwierdziła inwalidztwo od 11 października 2011 roku.

Z opinią biegłej nie zgodził się pozwany organ rentowy, jednakże nie wykazał on błędu biegłego, co do daty ustalenia niezdolności do pracy. Z dokumentacji lekarskiej wynika, iż ubezpieczona była we wcześniejszym okresie rehabilitowana, lecz rehabilitacja ta nie przyniosła skutków, które polegałyby na poprawie stanów zdrowia. Od daty wskazanej przez biegłego zostało zastosowane leczenie RZS, które również nie przyniosło zdecydowanej poprawy, a zatem należy uznać, iż w tej dacie ubezpieczona była niezdolna do pracy.

W związku z powyższym Sąd uznał opinię biegłej za w pełni miarodajną, gdyż jest ona zupełna i wewnętrznie niesprzeczna. W ocenie Sądu wnioski w niej zawarte są wyczerpujące, logiczne i prawidłowo uzasadnione. Opinia została wydana przez lekarza – specjalistę z dziedziny reumatologii. Zdaniem Sądu sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłego jest miarodajnym i rzetelnym środkiem dowodowym. Sąd w pełni podziela ustalenia opinii i jej wnioski. Podkreślić należy, iż biegła wydała przedmiotową opinię w oparciu o całą dostępną dokumentację lekarską. Biegła w sposób wyczerpujący wskazała czym kierowała się określając właśnie taki, a nie inny termin początkowy niezdolności do pracy ubezpieczonej.

Pozwany organ argumentował, iż niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała od 25 stycznia 2013 r., czyli po upływie 18 miesięcy od ustania okresu ubezpieczenia. Okres 18 – miesięczny zaczął biec w ocenie Sądu od dnia 10 września 2010 r, tj od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia w związku z czym upłynąłby on w marcu 2012 r. Jednakże z powyższej opinii biegłej wynika, iż niezdolność do pracy ubezpieczonej powstała od dnia 11 października 2011 r. (tj. w

ciągu 13 miesięcy od dnia 10 września 2010 r.). W związku z tym ubezpieczona spełniła warunki określone w art. 57 ust. 1 i art. 58 ust 2 ustawy o FUS. Reasumując zaskarżona decyzja w ocenie Sądu nie jest prawidłowa.

W konkluzji z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z cytowanymi wyżej przepisami, orzekł jak w sentencji przyznając ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia złożenia wniosku do 31 marca 2014 r.

Sąd na podstawie art. 118 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS stwierdził, że pozwany organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, bowiem poczynienie wiążących ustaleń, co do daty powstania niezdolności do pracy ubezpieczonej, które miało wpływ na prawo do świadczenia, nastąpiło na etapie postępowania sądowego – w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe przed tut. Sądem.

SSA w SO Ewa Downar- Zapolska